

РЕЧ УРЕДНИШТВА

Анали Правног факултета у Београду, с овим бројем, започињу педесет прву годину излагања. Наиме, наставници и сарадници Правног факултета у Београду покренули су 1953. године *Анале* као гласило научне мисли у правним и друштвеним наукама. Основну структуру и најважнија обележја, што ће у основи бити сачувано и до данас, одредио је тадашњи главни уредник Михаило Константиновић.

Али, прави почетак сеже много даље у прошлост. Године 1906. Коста Кумануди, ванредни професор и Драгољуб Аранђеловић, доцент, покренули су *Архив за правне и друштвене науке*, као орган Правног факултета Београдског универзитета. Часопис је издавао Геца Кон у Кнез-Михаиловој улици 34 у Београду. Од тада па до 1941. године *Архив* није излазио једино за време Првог светског рата. У том раздобљу главни уредници часописа били су Чедомир Митровић, Михаило Илић и Ђорђе Тасић.

И избијање Другог светског рата утицало је на излагање часописа. Уредништво је успело да изда трећи број *Архива* за 1941. годину крајем марта месеца. У априлу је већ био рат.

После рата, 1945. године главни уредник *Архива* био је Јован Ђорђевић, продекан Правног факултета у Београду. У првом броју уредништво је записало следеће: „*Архив* се појављује под својим старим именом, јер оно претставља назив једног научног часописа који је имао леп углед и ауторитет у широким круговима наших правника. Он је био и остао лепа тековина наше младе друштвене науке. Али задржавање старог имена нашем часопису не значи и не сме значити да смо ми приступили настављању *Архива* са некада владајућим погледима и схватањима о улози правника и значају и смислу права. Државна организација и друштвено-политичка атмосфера у којој данас живимо у многим тачкама суштствено је различита од атмосфере и правног поретка старе Југославије.

Архив је у старој Југославији, то му служи на част и оправдава његово настављање, имао према држави један критичарски, негативан став. Тако је он указивао на противуставне и противзаконите поступке и акте властодржаца старе Југославије. Он је доказивао противуставност злогласне 'Обзнане' и оспоравао правни и законити карактер многим законодавним и административним мерама ранијег поретка.“

Архив је, с овим смерницама, мењао свој изглед и свој карактер. Године 1946. главни уредник постао је Моша Пијаде и часопис је почео да се удаљава од Правног факултета и његових наставника. Године 1949. *Архив* је и званично постао орган Удружења правника Југославије, коме је била намењена улога да послужи политичким и партијским циљевима у овом, новом, раздобљу. Код професора Правног факултета у Београду расло је осећање нелагодности при помисли да треба да објављују своје прилоге у часопису, у коме би заједно стајали политички реферати и научне студије.

Отуда је настала потреба за новим гласилом у коме ће сарађивати наставници, асистенти, други научни радници и истраживачи у области права и друштвених наука, судије, адвокати и други правници, који имају да саопште правничкој и широј јавности, мисли од значаја за правне и друштвене науке.

И тако се по други пут родио часопис универзитетских наставника права, сада под именом *Анали Правног факултета у Београду*. После Михаила Константиновића, његовог оснивача, главни уредници часописа били су: Милан Бартош, Војислав Бакић, Војислав Симовић, Обрен Станковић и Дејан Поповић, професори Правног факултета.

Садашње Уредништво наставља издавање часописа са тежњом да одржи његову традицију.